

Ponedjeljak, 26. novembar 2007

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.22 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

Predmet broj IT-04-84-T, Tužilaštvo protiv Ramusha Haradinaja i ostalih.

SUDIJA ORIE: Hvala gospodine sekretare. Gospodine Re, Pretresno veće je očekivalo da će čuti danas svedočenje svedoka 30, pa bih vas zamolio da obavestite Pretresno veće i javnost, naravno, o tome šta se događa.

TUŽILAC RE: Kanadske vlasti su mi rekly da je svedok 30 u bolnici, od prošle sedmice, kada su ga kanadske vlasti vodile na lokaciju video linka. Pregledao ga je doktor i poslednja informacija koju smo imali bila sad prošlog petka. Kanadske vlasti su rekly da se njegov položaj ponovo oceniti u roku od 7 do 10 dana.

SUDIJA ORIE: Rezultat toga je da ne možemo da saslušamo svedočenje svedoka 30, danas kada je to bilo predviđeno za zadnji dan izvođenja dokaza Tužilaštva. Pod tim okolnostima, Pretresno veće bi želelo da se pozabavi sa nekoliko proceduralnih pitanja, a prvo je da se donese odluka o podnesku Tužilaštva da se ponude na usvajanje traka i transkript Ramusha Haradinaja, u kojem se on obraća na jednom sastanku, u julu 1998. godine. Ovaj podnesak, čiji sam naslov upravo pročitao, podnesen je 19. novembra 2007. godine. Traka i transkript izgleda da pokrivaju samo deo sastanka na kojem je Ramush Haradinaj, navodno, bio prisutan. Prema tom podnesku, traka je deo jednog većeg dela audio zapisa, koje je Tužilaštvo dobilo od svedoka 17. Taj snimak, međutim, nije bio predložen na usvajanje preko svedoka 17 i jedina referenca na taj zapis u njegovom svedočenju, jeste uopšteno spominjanje traka i snimanja koja su vršena na sastancima predstavnika OVK i FARK-a. Odbrana je odgovorila 22. novembra 2007. godine tražeći da Pretresno veće odbaci taj zahtev. Odbrana je pokazala veći broj teškoća u određivanju relevantnosti i dokazne vrednosti materijala, posebno zato što su traka i transkript takvi da ne sadrže informacije o tome gde je i kada taj sastanak održan, ko je bio prisutan i da li su neke druge stvari, osim onih koje su opisane u transkriptu, bile predmet diskusije na sastanku. U prethodnim odlukama o usvajanju u spis, Pretresno veće je istaklo da dokaze treba prezentovati na značajan način na Sudu, sa odgovarajućom konceptualizacijom i objašnjenjem od strane svedoka, koji su u poziciji da tako učine. U protivnom, Pretresno veće mora da odredi relevantnost i dokaznu vrednost materijala na bazi samog materijala. Pretresno veće nalazi da su ponuđeni materijalni takvi da nedostaje kontekst i Pretresno veće se nije uverilo da određene nejasne reference u transkriptu pokazuju dokaznu vrednost koju traži Tužilaštvo, odnosno koje tvrdi Tužilaštvo da ono poseduje. Pretresno veće shvata da ono o čemu se raspravljalo na tom sastanku jeste bio odnos između OVK i FARK-a. Kao takva, ta je tema relevantna. Međutim, tom temom su se bavili opširno brojni svedoci, uključujući i svedoka 17. Pod takvim okolnostima, traka i transkript koji se predlažu na usvajanje, ne pomažu Pretresnom veću i zahtev Tužilaštva se zbog toga odbija. Ovim se završava odluka Pretresnog veća u pogledu

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

ovog pitanja. Sledeća odluka, koju bi Pretresno veće želelo da donese, jeste odluka po zahtevu Tužilaštva od 23. novembra 2007. godine, za dalje produženje vremena za izvođenje dokaza, kako bi se pokušalo obezbediti svedočenje Shefqeta Kabashija. Strane će se setiti da se 20. novembra 2007. godine Shefqet Kabashi pojavio putem video veze i odbio da svedoči u ovom predmetu. Na kraju tog zasedanja, Pretresno veće je obavestilo Tužilaštvo da će razmotriti zahtev za dalji pokušaj da se dobije svedočenje gospodina Kabashija, ako Tužilaštvo može da pokaže da postoje neke značajne promene. Tužilaštvo je, nadalje, upozoreno da Pretresno veće neće da se angažuje u beskrajnoj priči, što se tiče ovog svedoka. Uprkos smernica Pretresnog veća, Tužilaštvo je krenulo i podnelo zahtev za produženje izvođenja dokaza, kako bi pokušalo da obezbedi svedočenje svedoka Kabashija, nekog neutvrđenog datuma u budućnosti. Tužilaštvo je zasnovalo taj zahtev na prostom očekivanju da će dalji kontakti sa njegovim advokatom omogućiti gospodinu Kabashiju da dobije savet o svom pravnom položaju, čime bi to potencijalno dovelo gospodina Kabashija da promeni svoje mišljenje o tome da ne želi da svedoči. Gospodin Kabashi prvo je odbio da svedoči 5. juna 2007. godine, nakon čega ga je advokat savetovao i obavestio o tome kakve su posledice takvog odbijanja. Gospodin Kabashi je i dalje ostao pri svojoj odluci da ne svedoči i to u najskorijoj prilici, 20. novembra 2007. godine na saslušanju toga dana. U ovom podnesku Tužilaštvo priznaje da gospodin Kabashi još uvek nije voljan da svedoči, stoga nema nikakve promene okolnosti koje bi odobravale pozitivan odgovor na podnesak Tužilaštva. Nadalje, Tužilaštvo izgleda da nije uzelo u obzir uputstvo Pretresnog veća koje je dato tokom zasedanja 20. novembra 2007. godine, u kojem je bilo informisano da osim izuzetnog produženja do 27. novembra 2007. godine, kako bi se saslušalo svedočenje svedoka 30, Pretresno veće je smatralo da je izvođenje dokaza Tužilaštva završeno. Pored toga, Tužilaštvo je sada prešlo 125 sati, koji su mu bili dodeljeni na početku izvođenja dokaza. Pretresno veće će se sada obratiti dvema alternativama koje je iznelo Tužilaštvo, ukoliko Pretresno veće odluči da ne dozvoli dalje produženje vremena. Prva alterantiva jeste da se uvrsti izjava gospodina Kabashija prema Pravilu 92 kvater. Međutim, Pravilo 92 kvater odnosi se na svedoke koji nisu na raspolaganju da svedoče usled toga što više nisu među živima ili koji se ne mogu naći, ili koji ne mogu da svedoče zbog razloga nekakvog telesnog ili mentalnog zdravstvenog stanja. Na gospodina Kabashija se ne primenjuju ni jedan od tih razloga, ali on ne želi da svedoči i ovaj zahtev se zbog toga odbija. Druga alternativa koja je izneta, jeste da se Tužilaštvu dozvoli da ponovo pozove istražitelja Tužilaštva Barney Kellyja koji je bio prisutan kada je gospodin Kabashi davao svoje izjave, kako bi se dobilo svedočenje iz druge ruke, vezano za izjave koje je Tužilaštvu dao gospodin Kabashi. Pretresno veće nalazi ovaj način uvođenja dokaza, koji se odnose na dela i ponašanje optuženog, a od čega većina nije potvrđena drugim dokazima i neadekvatnim i štetnim za Odbranu koja nije imala priliku da proveri istinitost tih izjava. Iz gornjih razloga Pretresno veće odbija zahtev Tužilaštva u celosti. Ovim se završava odluka Pretresnog veća po tom pitanju. Želeo bih, takođe, da obavestim strane u postupku o nedonesenim odluka, odnosno razlozima za odluke koje su veće donete, kako bi se proverilo da ne bilo nekih previda. Nerešena je odluka o usvajanju dokaza vezanih za dokaze svedoka Stijovića. Nadalje, nije donesena odluka o usvajanju dokaza koji su uvedeni preko svedoka 69. Nadalje, nije doneta odluka o manjem delu odluke po Pravilu 92 kvater, vezano za svedoka 1 i razlozi treba još uvek da se daju, vezano za te delove, odluke po Pravilu 92 kvater, o kojima je već donesena odluka. I, konačno, još uvek nije doneta odluka o dokumentima koje je Tužilaštvo tražilo da se dodaju njegovom spisku po Pravilu 65 ter. Za anekse A do F tog podneska, razlozi još uvek treba da budu dati, iako je odluka već donesena. A, što se tiče H do K, odluka još nije donesena. I, konačno, postoji i odluka koju treba doneti o zahtevu za zaštitne mere vezano za svedoka 35.

Pretno veće očekuje da će danas biti podneta pisana odluka. Ovo samo služi kao pregled onoga što još nije rešeno, odnosno što se još nalazi na stolu Pretnog veća. Sada bih želeo. Izvolite gospodine Guy-Smith.

ADVOKAT GUY-SMITH: Ja sam ovo pregledao. Možda ima još nekoliko stvari koje još nisu rešene.

SUDIJA ORIE: Da, ima ih još nekoliko. Ja ću sada ići dalje, a ako na kraju mog spiska još uvek ne budu uključene, onda bih vam bio zahvalan da to iznesete.

ADVOKAT GUY-SMITH: Da, ali ja nisam znao da li ćete spomenuti.

SUDIJA ORIE: Da, sada prelazimo na privatnu sednicu i tu ćemo govoriti o dokaznim predmetima označenim za potrebe identifikacije. Pretno veće shvata da, na osnovu dogovorenih činjenica, Tužilaštvo želi da se oslobodi brojevi za sledeće P dokazne predmete, to će biti P746, P763, P774, P779 i P815. Gospodine Re, da li je tačno da se ti brojevi mogu osloboditi?

TUŽILAC RE: Da.

SUDIJA ORIE: Onda bih zamolio sekretara da se ovi brojevi, koje sam upravo spomenuo i koji se, kao i uvek, tačno pojavljuju na transkriptu, oslobode. Pored toga, imamo i nekoliko dokaznih predmeta koji su uvedeni preko svedoka Selce. Tri od njih su dokazni predmeti koji su bili ranije označeni za identifikaciju, ali ne uvršteni. Znači, MNA, to su P896, P897 i P898. Ima li nekih prigovora vezano za uvrštavanje ovih dokaznih predmeta preko svedoka Selce? Odbrana?

ADVOKAT EMMERSON: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH: Ne.

ADVOKAT HARVEY: Ne.

SUDIJA ORIE: Imamo još dokument koji je označen za potrebe identifikacije, a to je P1229, koji ranije nije bio označen kao neuvršten, već je bio novouvedeni dokument. Ima li prigovora na usvajanje u spis ovog dokumenta? Ako želite da znate šta je to tačno, mogu i da vam kažem. Izvolite gospodine Emmerson.

ADVOKAT EMMERSON: Nema prigovora na usvajanje tog dokumenta.

SUDIJA ORIE: Govorimo o istom dokumentu, a to je dokument od 25. avgusta, a zvanična beleška 3. brigade OVK.

ADVOKAT EMMERSON: Da, to je isti dokument. Ja nisam mogao da unakrsno proverim ove dokumente sa transkriptom, da vidim kako se identifikuju. Koliko se sećam ti su dokumenti bili identifikovani preko svedoka. Ukoliko se dogodi, nakon provere određenog dokaznog predmeta u odnosu na svedočenje da postoji prigovor koji je trebalo pokrenuti u

ovom trenutku, da li bih onda mogao jedan sat, nakon završetka rada Suda, kako bih to preneo Pretresnom veću?

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, ima li prigovora protiv ovog zahteva?

TUŽILAC RE: Ne.

SUDIJA ORIE: Zahtev se odobrava. Međutim, pošto bi to moglo da bude zadnji put što zasedamo, Pretresno veće uvrštava u spis dokument P1229, P1896, P897 i P898. Vežano za P1229. Odluka je da Odbrana ima priliku da se obrati Pretresnom veću u roku od jednog sata od završetka današnjeg zasedanja. Gospodine Emmerson, Pretresno veće je proverilo transkript, ali, naravno, tumačenje transkripta je ponekad vrlo eksplicitno, a nekad je tek dovoljno eksplicitno. Zatim bih želeo da pređem na činjenice o kojima je postignut dogovor među stranama. Pretresno veće je dobilo zajednički podnesak strana u postupku od 23. novembra 2007. godine, a podnesen 26. novembra 2007. godine, . . . a u dodatku toj izjavi, nalazimo činjenice u kojima je postignut sporazum od strane strana u postupku. Takođe se navodi . . . u stvari, kao prvo, ja bih želeo samo da podsetim strane na ono kakav je ovde postupak, a to je, ukoliko se strane dogovore o određenim činjenicama o pitanjima vezano za pravne i činjenične stvari, onda ih se poziva da daju pismene podneske, ali Pravilo 65 ter H, objašnjava da je konačna svrha toga da se to unese u zapisnik i sada to jeste u zapisniku, dakle, da su strane podnele taj podnesak 26. novembra i da je to sada formalno u zapisniku kao dogovorene činjenice. U podnesku u kojem su te dogovorene činjenice predočene, mislim u paragrafu 3 se nalazi jedan komentar u vezi sa tim da se još uvek razgovara o dodatnim mogućim dogovorenim činjenicama vezanim za forenzička i vojna pitanja. Pretresno veće bi želelo da shvati, u ovoj fazi postupka, u čemu se tu zapravo govori, jer tokom izvođenja dokaza Tužilaštva, Tužilaštvo je bilo ono koje je pokušalo da dokaže ili utvrdi neke činjenice, pa se čini logično da bi i Tužilaštvo bilo to koje bi iznosilo propozicije koje se mogu ili ne mogu prihvatiti od strane Odbrane. Istovremeno, ako se tokom izvođenja dokaza Odbrane, Odbrana pokuša učiniti da se utvrde neke činjenice ili neka pravna pitanja i zatim iznese predlog Tužilaštvu da se saglasi sa nekim pitanjima, bilo pravnim ili činjeničnim, a da onda Tužilaštvo ne bude saglasno sa njima, te dodatne dogovorene činjenice, da li su te dogovorene činjenice, koje sam po logici upravo objasnio, zapravo pitanja pravne prirode ili činjenice, svejedno, koje Tužilaštvo želi utvrditi u ovom trenutku, ili tu sad govorimo o raspravi koja bi se mogla pokrenuti tek tokom izvođenja dokaza Odbrane, ukoliko Odbrana bude izvodila dokaze.

TUŽILAC RE: Pretpostavljam da se radi o jednom nacrtu koji je pre nekoliko meseci bilo sastavilo Tužilaštvo, koji je cirkulisao, i možda niko nije izbacio ovaj poslednji paragraf. Mislim da smo mi u velikoj meri iscrpili sve mogućnosti i saglasnosti oko činjenica u vezi sa izvođenjem dokaza Tužilaštva, osim ako Odbrana tome nešto ne doda.

ADVOKAT EMMERSON: Ima samo jedna stvar, koja ne pada pod kategoriju naučnih činjenica ili vojnih činjenica. Verovatno ćete se setiti da je tokom iskaza Mijat Stojanović označio dva dokazna predmeta. To su D27 i D28, fotografije iz vazduha istog razmera, na kojem se vidi položaj gde se on nalazio u trenutku kada je video čoveka za koga tvrdi da je prepoznao kao mog klijenta. Dakle, videlo se i gde stoji taj čovek. Ja sam se nadao da ćemo

moći postići sporazum o merenju elektronskim putem udaljenosti između dve osobe, kako bi to pomoglo Pretresnom veću. Oba dokumenta su u spisu.

SUDIJA ORIE: Samo je pitanje zaključaka koje treba izvući.

ADVOKAT EMMERSON: Tu se radi stvarno o mehaničkom merenju udaljenosti, a to je nešto što ja mogu rešiti sa gospodinom Reom.

(Pretresno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Da, dobro. Sada je jasno. Pretresno veće sada zna o čemu se radi, jer se pitali da li se još uvek vodi proces. Mi smo razgovarali . . . da li je onaj mali put, . . . da li on skreće na desno ili odozdo.

ADVOKAT EMMERSON: Mislim da to neće biti sporno, a inače je tačno ono što je rekao gospodin Re. Nema nikakvih tekućih razgovora između strana, bar kada je reč o forenzičkim ili vojnim činjenicama.

SUDIJA ORIE: Hvala na toj informaciji, gospodine Emmerson. Želeo bih da sada pređemo na jednu potpuno drugačiju temu. Reč je o rasporedu. Kao prvo, Pretresno veće bi od Odbrane želelo da čuje da li danas ili, ako ne danas, onda kada, bi Odbrana mogla da obavesti Pretresno veće o tome kada će doći do zahteva prema Pravilu 98 bis.

ADVOKAT EMMERSON: Mislim da sam već ranije rekao da ću ja zatražiti od Pretresnog veća za još malo strpljenja da se to formalno napravi na kraju izvođenja dokaza Tužilaštva. Dakle, to je prva stvar koju treba razrešiti. Kako bih bio potpuno tačan, ja bih odluku o tome doneo nakon što bude donesena odluka o dokaznim predmetima vezanim za Stijovića i svedoka 69, kao i u vezi sa zahtevom prema Pravilu 92 kvater. Ali, istog trenutka kada ta dva pitanja budu razrešena, ja ću odmah u ime gospodina Haradinaja reći koji će biti naš sledeći potez.

ADVOKAT GUY-SMITH: Naša je situacija slična. Čim bude donesena odluka o ova dva pitanja, onda ćemo moći zvanično reći Pretresnom veću kakva je situacija prema Pravilu 98 bis.

ADVOKAT HARVEY: Odbrana je već razgovarala o tim pitanjima, očekujući ovo što ste nas vi sada pitali, tako da je moj odgovor, što vas ne iznenađuje isti kao kod mojih kolega.

SUDIJA ORIE: U redu. Samo trenutak, molim vas.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Samo jedno razjašnjenje. Spomenuli ste neke odluke, ali nisu sve odluke o kojima sam ranije govorio spomenute, posebno ne one koje se tiču dokumenata sa spiska prema 65 ter. Dakle, to nije uključeno u vaše razmatranje.

ADVOKAT EMMERSON: Da. To je bilo namerno sa moje strane.

SUDIJA ORIE: To je bilo nameerno. Samo još jedna stvar. Ja sam već ranije rekao da će Pretresno veće tokom poslepodneva pročitati pisanu odluku o zaštitnim merama za svedoka 35. Ukoliko tom odlukom bude odbačen zahtev za zaštitnim merama, onda u određenim situacijama Pretresno veće daje nekoliko dana Tužilaštvu da razmotri da li želi da povuče taj iskaz ili ne, da li bi i to vreme bilo takođe uključeno u vreme . . . koje smatrate da se sa njim odgađa završetak izvođenja dokaza Tužilaštva.

(Odbrana se savetuje)

ADVOKAT EMMERSON: Ne.

ADVOKAT GUY-SMITH: Ne.

SUDIJA ORIE: Vidim isto i kod gospodina Harveya. U tom slučaju Pretresno veće će, prema našim očekivanjima, vrlo brzo doneti te odluke, pa prema tome možemo da nastavimo sa razmatranjem budućeg rasporeda. Pretpostavimo da će u sredu u podne izvođenje dokaza Tužilaštva biti završeno. Tu imamo dva moguća scenarija. Ili ćemo od Tužilaštva čuti, samo da pogledam. . . . Sledeće, onda, pitanje bi bilo, ukoliko ne bude 98 bis, hoće li Odbrana izvoditi dokaze. Odluka o tome da li da se podnese zahtev prema Pravilu 98 bis još uvek nije naznaka toga da li će Odbrana izvoditi dokaze. E sad, ako ne bude odluke po Pravilu 98 bis, u tom slučaju, a pretpostavimo da dođe do izvođenja dokaza Odbrane, Pretresno veće je, dakle, razmotrilo kako dalje da nastavi. Pod takvim okolnostima, Pretresno veće, a sada govorimo o jednom radnom rasporedu, koje izlažemo stranama kako bi ga mogle prokomentarisati, dakle, Pretresno veće bi, ukoliko dođe do izvođenja dokaza Odbrane, očekivalo da se 10. decembra Pretresnom veću dostave informacije spomenute prema Pravilu 65 ter G. Drugim rečima, spisak svedoka, kao i sve informacije koje su navedene pod 65 ter G, te spisak koji se nalazi pod 65 ter Gii. Dakle, to je prvi datum. Drugi datum prema tom radnom rasporedu bi bio 12. decembar, dakle dva dana kasnije kako bi bilo održana konferencija pred izvođenje dokaza Odbrane, a zatim 8. januara bi započelo samo izvođenje dokaza od strane Odbrane. Ukoliko Odbrana ne bude izvodila dokaze, Pretresno veće bi od strana onda očekivalo da svoje završne podneske dostave 14. decembra i onda bi završne reči zakazalo za 9. i 10. januar 2008. godine. Pretresno veće ne može zakazivati za sada koji bi to datumi bili, ukoliko dođe do zahteva prema Pravilu 98 bis, jer postoje poteškoće u procenjivanju toga, koliko bi Pretresnom veću trebalo da donese upravo takvu odluku. Dakle, ukoliko situacija bude takva, onda će, naravno, predlozi već na vreme stići do strana. Želeo bih sada da pružim priliku stranama, možda prvo vama gospodine Re, da nam kažete šta mislite o ovom rasporedu koji sam za sada predložio.

TUŽILAC RE: Ukoliko Odbrana... ukoliko dođemo do toga da neće biti zahteva po Pravilu 98 bis ili ukoliko Pretresno veće po podnošenju zahteva bude donelo odluku koja nije u prilog Odbrane, onda bi Tužilaštvo molilo Pretresno veće da naloži Odbrani da obavesti Pretresno veće i Tužilaštvo o tome hoće li optuženi davati iskaz i kojim redom, ako hoće. Mi bismo te informacije želeli da imamo već onog dana kada Odbrana treba da dostavi svoj spisak svedoka pre izvođenja dokaza.

SUDIJA ORIE: Koliko ja znam engleska tradicija da je da, ako optuženi želi da svedoči onda se to događa prvo. Gospodine Emmerson, molim vas da li biste mogli da odgovorite na ovaj zahtev, kao i da iznesete svoje komentare o ovom rasporedu.

ADVOKAT EMMERSON: Ja bih se time pozabavio obrnutim redom. Kada je reč o ovom radnom rasporedu koje je Pretresno veće navelo za slučaj da nema zahteva prema Pravilu 98 bis, ja ne mogu tu ništa reći. Raspored je takav, s tim da mi sa njim možemo raditi i, ukoliko nešto budemo morali reći gospodinu Reu, 10. decembra, to će uključiti i komunikaciju u vezi sa situacijom vezano za svakog od optuženog i njihov iskaz.

SUDIJA ORIE: Dakle, 10. decembra ćete Pretresnom veću dati spisak svedoka i dokaznih predmeta.

ADVOKAT EMMERSON: Koliko sam ja shvatio, to je gospodin Re tražio od nas.

TUŽILAC RE: Pa, hteo sam da to bude tog dana. To svakako mora biti tog dana, jer tada moramo imati spisak svih svedoka. Mi bismo želeli tu informaciju, ako je moguće ranije. Ja bih zamolio da nam se omogući da se Tužilaštvo na pravi način pripremi, ako dođe do toga da će optuženi davati iskaz odmah nakon nastavka rada, nakon pauze.

SUDIJA ORIE: Dakle, pretpostavimo da je Pretresno veće donelo sve odluke do srede u podne, možda čak i ranije. U tom slučaju, Pretresno veće želi da zamoli Odbranu, mi ćemo naravno odmah saznati da li će biti zahteva prema Pravilu 98 bis, i ako bude, mi ćemo dalje raditi na rasporedu. Ukoliko ih ne bude, Pretresno veće bi želelo da čuje da li Odbrana uopšte ima nameru da izvodi dokaze i to najkasnije dva dana nakon toga, što je 13. novembra.

ADVOKAT EMMERSON: Da. Ja sam optimističan, ukoliko bude sve rešeno što se tiče uvođenja dokaza Tužilaštva, onda sam optimističan i mislim da ćemo moći obavestiti Pretresno veće o našem stavu i po Pravilu 98 bis i o tome kako će izgledati naše izvođenje dokaza. Dakle, to će se dogoditi nedugo nakon završetka izvođenja dokaza Tužilaštva. Da li bi to bilo dovoljno, takva formulacija? To bi svakako se moglo dogoditi u toku ova dva dodatna dana, koje je Pretresno veće navelo, a možda zajedno sa odlukom prema Pravilu 98 bis.

SUDIJA ORIE: To znači da bi Pretresno veće 30. novembra trebalo to da zna.

ADVOKAT EMMERSON: Svakako.

SUDIJA ORIE: Dobro, to je ušlo u zapisnik. Da li neki drugi od advokata Odbrane ima neki komentar.

ADVOKAT GUY-SMITH: Ja sam zadovoljan sa ovim datumima. Imaju smisla.

SUDIJA ORIE: Gospodine Harvey, vidim da se slažete, vidim da klimate glavom.

ADVOKAT HARVEY: Da, opet klimam glavom.

ADVOKAT EMMERSON: Kada je, pak, reč o ovom alternativnom rasporedu. Dakle, ukoliko ne bude zahteva prema Pravilu 98 bis i Odbrana ne bude izvodila dokaze, da li možemo sačuvati pravo da se kasnije izjasnimo po pitanju konačnog datuma za dostavljanje završnih podnesaka.

SUDIJA ORIE: Da. 14. decembra. Zanima vas da li bi vam to moglo izazvati neke probleme? Dobro. A, Tužilaštvo, pod ovim okolnostima, . . . da li bi bilo bilo kakvih problema, a sad sve to radim na osnovu pretpostavke. Međutim, nažalost, moramo to da razrešimo. To se ne može ostaviti potpuno nerešeno.

TUŽILAC RE: Problem za Tužilaštvo, zapravo problemi koje imaju sve strane, što se priprema sudska pauza i tada će Sud biti zatvoren. 14. decembar je jako blizu, ako to bio za završni podnesak.

SUDIJA ORIE: Da, da, jer argumentacija, završna reč. . .

TUŽILAC RE: Pa da, mislio sam na završne podneske. Dakle, mi bismo radije da to bude u januaru, a da onda podnesak bude, recimo, nedelju dana nakon toga.

SUDIJA ORIE: Znači, kažete, mislim da pauza traje do 6. 6. je ponedjeljak ili nedelja. 6. je, dakle, nedelja i onda vi kažete da biste svoj završni podnesak dostavili 7. i onda imali nedelju dana da se dalje pripremite za završnu reč i to sve njene delove, a ne da imate tri nedelje za pripremu, pa da to, dakle, pre pauze dostavite.

TUŽILAC RE: Mi bismo veći vremenski period trebali za pisani nego za usmeni deo ovoga. Dakle, prvi dan nakon sudske pauze, bi bilo da dostavimo. Možda ne prvi dan, nego nešto kasnije. Možda, krajem te nedelje ili početkom sledeće.

SUDIJA ORIE: S obzirom da nemate aktivnosti u vreme pauze na Sudu. Međutim, ja sam mislio da se te neaktivne nedelje mogu iskoristiti da se nešto napravi.

TUŽILAC RE: Naravno, mi radimo celo vreme, tokom pauze, osim. . .

SUDIJA ORIE: Božića i Nove godine.

TUŽILAC RE: Međutim, trebamo biti realni. U Ujedinjenim nacijama ljudi dolaze sa različitih mesta, dakle, nekoliko nedelja će biti teško koordinirati rad našeg osoblja, a imamo još jedan problem koji se tiče zakazivanja izvođenja dokaza Odbrane. Kao što se sećate, ako svedoci Odbrane budu pozivani, Tužilaštvu će trebati vremena da izvrši pretragu imena svedoka, a to je najgore vreme za tako nešto. Jer, ne radi se o tome da nema advokata, nego ljudi koji vrše pretragu, nisu u tim nedeljama ovde.

SUDIJA ORIE: Dakle, ono što kažete da u periodu između 12. decembra i 8. januara, da bi to bilo, zapravo, prekratko vreme, jer se u tome morate oslanjati na pomoć raznog osoblja kako biste to ostvarili.

TUŽILAC RE: Tako je. To je baš najnespretnije u vezi sa pripremom vezanom za svedoke Odbrane i posledice bi mogle biti da tražimo onda odgodu, jer ako svedok bude pozivan, a mi nemamo informacije da se pripreмимо za unakrsno ispitivanje ili da pomognemo Pretresnom veću. . .

SUDIJA ORIE: Pa, dobro to je sad ušlo u zapisnik. Ne znam da li Odbrana želi da odgovori na to. To će svakako odgovoriti stvari, ali ona ograda koju ste vi izneli u vezi sa 14. decembrom, gospodine Emmerson, Pretresno veće ne može isključiti da postoji sličan razlog kod vas.

ADVOKAT EMMERSON: Ja bih zamolio za mogućnost da se posavetujem s mojim kolegama u Odbrani, Odbrani gospodina Haradinaja, kao i sa zastupnicima gospodina Balaja i Brahimajaja, kako bismo onda na jedinstven način odgovorili Pretresnom veću zajednički. Ukoliko takav bude scenario mi se nećemo bitno razlikovati od onog što je iznelo Tužilaštvo, ali još ne mogu o tome da govorim pre nego što sam se posavetovao sa drugima.

SUDIJA ORIE: Dobro, pronaći ćemo način da saznamo od vas kakav je rezultat. Ima još jedno pitanje koje želim da pokrenemo. Ukoliko do ovoga petka, 30. novembra Pretresno veće i Tužilaštvo ne budu obavješteni o tome hoće li biti ili neće biti zahteva prema Pravilu 98 bis i izvođenja dokaza Odbrane, dakle, hoće li postojati mogućnost, a sada ne govorim samo u svetlu onog što je potrebno ovom Pretresnom veću, nego u svetlu onog što je potrebno Međunarodnom Tribunalu, dakle, da li postoji mogućnost da se već dobiju informacije u kolikogod nejasnom obliku u ovom trenutku, o broju svedoka ili nedeljama, mesecima, koliko će to trajati ili satima koji su potrebni za izvođenje dokaza u direktnom delu, te takođe, imajući na umu posledice koje bi to moglo imati na druge predmete, da imamo bar nekakvu predstavu o tome šta treba očekivati.

ADVOKAT EMMERSON: Apsolutno. Kao što sam, možda, malo eliptično naznačio pre nekoliko trenutka, ako izvođenje dokaza Tužilaštva bude završeno sutra u podne, ja ću Pretresnom veću moći da dam veoma jasne informacije, nedugo nakon toga. Kad kažem nedugo nakon toga, mislim da se tu radi o nekoliko sati. U svakom slučaju, ne više od jednog dana.

SUDIJA ORIE: U redu. Hvala. Pretpostavljam da gospodin Guy-Smith i gospodin Harvey.

..

ADVOKAT GUY-SMITH: Neće biti problem da damo nejasne informacije, ali ne definitivne informacije.

SUDIJA ORIE: Za definitivni oblik to je spisak prema 65 ter G. Gospodine Harvey, jedno potvrdno klimanje glavom.

ADVOKAT HARVEY: Mi smo u sličnoj situaciji.

SUDIJA ORIE: Samo trenutak vas molim.

(Pretresno veće i pravni savetnik se savetuju)

SUDIJA ORIE: Ranije, kada sam govorio o nerešenim odlukama, možda ima još nekih sitnijih, ali Pretresno veće se bavilo odlukama koje su se ticale dokaznog materijala, mada smo spomenuli još nekoliko drugih materijala. Mogu li pretpostaviti, gospodine Emmerson, da su ove stvari koje sam spomenuo kao i one koje ste vi konkretno spomenuli, kad ste rekli

one tri odluke, ako želim da imamo pre nego što iznesemo dalje informacije u vezi sa Pravilom 98 bis. Dakle, to je ograničeno samo na te tri naše odluke ili ima nešto drugo.

ADVOKAT EMMERSON: Samo na te tri odluke. Možda sam se opet eliptično izrazio. Rekao sam da bismo mi više voleli da znamo kakva je konkretna situacija u odnosu na te tri odluke, pre nego što se izrazimo po 98 bis. Ali, ako bi to bilo od koristi Pretresnom veću, ono što je najbitnije za 98 bis je da stignemo do situacije kada je izvođenje dokaza Tužilaštva završeno. Dakle, kada se više ne budu izvodili nikakvi dokazi ili ponudili nikakvi dokazi na usvajanje. To, naravno, može zavisiti od toga koji je materijal pred Pretresno većem koje onda mora doneti odluku, ali što pre to budemo znali, to ćemo pre moći odgovoriti na 98 bis.

SUDIJA ORIE: Ima li još nešto? Jer u mom rasporedu. . .

ADVOKAT EMMERSON: Samo jedna sitnica. Tokom iskaza Avnija Krasniqija ja sam u zapisnik uspeo da uvedem srž informacije koje su dobijene od švajcarskih vlasti u vezi sa presudom i nalogom za hapšenje. To počinje na strani 10768, red 9. Na strani 10768, red 1, sam zatražio od Tužilaštva da se potruži da dođe do same presude, imajući na umu da je Tužilaštvo taj dokument imalo od juna 2006. i ako on nije obelodanjen do pred iskaz. Razlog za to je bio, za to što ćemo reći, da je ovaj materijal relevantan vezano za ocenu kredibiliteta svedoka, a posebno u svetlu odgovora koje je dao vezano za to. Ne znam da li ćemo dobiti te informacije u bilo kojoj fazi pre završetka izvođenja dokaza u ovom predmetu. No, u svakom slučaju, pošto smo u suštini došli do kraja izvođenja dokaza Tužilaštva, ja bih rekao da ću u tim okolnostima zatražiti da se za identifikaciju označi dokument koji je, u stvari, bilo dalo Tužilaštvo, ali radi potpune tačnosti naveo bih da je to dokument Odbrane 1D73-0001. Pretresno veće ga je videlo i razmotrilo i u nemačkom originalu i u prevodu na engleski i on će moći da se stavi na oba jezika u elektronski sistem danas popodne. Ja bih zamolio da se to označi i želeo bih da ga predložim na usvajanje, a bez obzira na to da li će dalje informacije biti na raspolaganju. To će se koristiti za utvrđivanje kredibiliteta ovog svedoka.

SUDIJA ORIE: Mislim da je prvo pitanje, da li ćete obelodaniti samu presudu i kada?

TUŽILAC RE: Nećemo je obelodaniti zato što je nemamo. Ako Odbrana želi presudu neka to zahteva kod švajcarskih vlasti. A mi smo obelodanili sve što smo imali vezano za ovog svedoka.

SUDIJA ORIE: Vi govorite o ovom dokumentu, da je taj dokument u posedu Tužilaštva od 2006. godine, ali to se ne odnosi na presudu.

ADVOKAT EMMERSON: Da podsetim Pretresno veće. Situacija je ovakva, nedugo pre nego što je gospodin Krasniqi trebalo da svedoči, Tužilaštvo je obelodanilo dokumente koji su bili u njihovom posedu preko godinu dana, naznačivši da je došlo do osude u odsustvu i time je Odbrana i sve strane su bile stavljene u težak položaj da se na adekvatan način ispita kredibilitet. Isto tako, na strani 1175, red 1, ja sam podneo formalan zahtev da Tužilaštvo kompletira svoje obaveze obelodanjivanja vezano za ove dokumente, tako da dobije presudu na koju se poziva i što su oni, najverovatnije, i po mom mišljenju, trebali da obelodane, vezano za pravilo 68 u junu 2006. godine, umesto da daju taj materijal Odbrani, kada je njima bilo zgodno. U svakom slučaju, svedok je dao odgovor na pitanje i bilo bi moguće da se uporede ti odgovori sa presudom. Ako to ne bude učinjeno, ako Tužilaštvo ne ispuni svoje

obaveze po Pravilu 68, onda ćemo mi podneti svoje zahteve u dogledno vreme, kako bi trebalo na adekvatan način da se pristupi oceni kredibiliteta svedoka, kada Tužilaštvo nije na adekvatan način obelodanilo relevantan materijal. Dakle, to nije samo pitanje da se kaže Odbrani, vi ste mogli to da tražite kad je on svedočio, a ja jesam. Međutim, oni su onemogućili Odbrani da dođe do materijala u razumnom vremenu, zato što su imali ta dokumenta u svomposedu, sedeli na njima, da tako kažem, gotovo 17 meseci.

SUDIJA ORIE: Gospodine Re. Samo jednu sekundu. Želeo bih da čujem vašu argumentaciju, vezano za ovo. Pretresno veće manje zanima ko koga okrivljuje za šta. Međutim, Pretresno veće je zainteresovano da vidi da li postoji neki praktičan način da se postupi i da se popravi kasno obelodanjivanje dokumenata Odbrani i ja sam to formulisao tako da bude što je neutralnije moguće, zato što Pretresno veće zanima više rezultat nego ta presuda i ko treba radi čega da se krivi. Da li možete, i na koji način, da pomognete, gospodine Re, u ovoj situaciji.

TUŽILAC RE: Ako gospodin Emerson ima ikakva ovlašćenja, pravnog ovlašćenja u smislu da Tužilaštvo ima pravnu obavezu, kako se čini da on tvrdi, da se dobiju materijalu, tj. da traži kroz švajcarske arhive kako bi našli materijale za Odbranu, onda bi on Pretresnom veću to i rekao. U svakom slučaju, praksa ovog Tribunala je direktno protiv propozicija gospodina Emersona.

SUDIJA ORIE: Da. Sada ću vas prekinuti. Da li je postojala obligacija kada je gospodin Krasniqi bio na listi svedoka da se obelodani ovaj materijal, koji izgleda da je po prirodi takav da oslobađa od krivice?

TUŽILAC RE: Da, mi smo to učinili.

SUDIJA ORIE: Znam, bilo je kasno, ali je obelodanjeno. Da nije bilo kasno, onda bi bilo lakše Odbrani da dobije presudu, pošto je Odbrani nešto teže da dođe do zvaničnih dokumenata iz Švajcarske u poređenju sa Tužilaštvom. Znači, moje pitanje je, ponovo, osim ako intervencija Guy-Smitha ne bi nešto popravila da krenemo dalje, mislim da bi želeo da ga čujem.

ADVOKAT GUY-SMITH: Mislim da imam rešenje, a to je opet u rukama Tužilaštva. Čini se da najpraktičniji način da se dobiju informacije, jeste da Tužilaštvo pošalje zahtev za pomoć švajcarskim vlastima, kao što je rađeno ranije. To bi verovatno bilo najefikasniji način da se dobiju konkretne informacije za sve strane u postupku. Ako mi to činimo, znam da će trajati dugo i verovatno će predmet već biti završen kada mi to dobijemo. Zato ja sugerisem da se koristi mehanizam zahteva za pomoć koja je korištena u drugim situacijama i to bi možda bio najbrži način da se dobiju informacije.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emerson, prekinuli ste odgovor gospodina Rea.

ADVOKAT EMMERSON: Ja se bojim da ovo ne bude više od onog zahteva koji sam ja podneo. Sve što ja tražim sada, jeste da onaj dokument koji je bio obelodanjen i koji je bio delimično pročitao u zapisnik, bude označen za identifikaciju i uvršten u spis. A, u ovoj fazi, ovakve aranžmane Pretresno veće ne treba da razmatra. Sve što ja tražim u ovom trenutku

jeste da se ovaj dokument označi za identifikaciju i uvrsti u spis, a strane onda mogu podneti argumentaciju o tome kako treba nastaviti u odgovarajuće vreme.

SUDIJA ORIE: Hvala na tome. Molim samo jedan trenutak.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, drugo pitanje kojim se još nisam pozabavio, jeste da li vi ulažete prigovor na usvajanje dokument 1D73-0001?

TUŽILAC RE: Jednom rečju, ne.

SUDIJA ORIE: To je jasno. Onda bih zamolio sekretara da dodeli broj tom dokumentu.

sekretar: Časni Sude, to će biti D223.

SUDIJA ORIE: Hvala. Pitanje koje Pretresno veće razmatra i sada je razmatralo ovog trenutka jeste, da li, bez obzira na obaveze obelodanjivanja, uprkos činjenici da Odbrana ne insistira na primanju te presude u ovom trenutku, da li bi bilo dobro da Pretresno veće naloži Tužilaštvu da obezbedi tu presudu po Pravilu 98 bis, ali mi možemo, isto tako, da to povežemo za odgađanje koja su postojala, da to možda donekle objašnjava šta se dogodilo i Pretresno veće u svakom slučaju ne isključuje da bi presuda mogla baciti svetlo na pouzdanost tog svedoka. Da li biste vi bili voljni da zatražite saradnju švajcarske vlade ili ćete u sadašnjim okolnostima reći ne, bez naloga neću postupiti u tom pravcu? Ja dodajem odmah da Pretresno veće ne izražava nikakvo gledište o tome, ako ta presuda ili putem naloga ili dobrovoljno, od strane Tužilaštva, bude zatražena i ako ne dođe na vreme, da bi to na bilo koji način opstruktuiralo dalji postupak, dalje postupanje u ovom predmetu, uključujući sve moguće odluke koje će Pretresno veće morati da donese? Gospodine Re, postoji li način na koji biste vi mogli biti voljni da pomognete Pretresnom veću u pokušaju da se dođe do te presude.

TUŽILAC RE: Imam nekoliko pristupa ili mogućnosti. Ako Pretresno veće smatra da bi to pomoglo da Tužilaštvo podnese zahtev švajcarskim vlastima i čeka odgovor švajcarskih vlasti, mi smo tu u vašim rukama. Ako to želite da učinimo, mi ćemo to učiniti. Nije nužno da date nalog. Ako Pretresno veće samtra da je to od kooristi, onda ćemo to učiniti. Mi razumemo da je obelodanjivanje bilo kasno. Ja sam ranije objasnio šta se tu dogodilo. Međutim, podnošenje zahteva za pomoć sa naše strane, nije najbrži način da se taj materijal dobije, ali mi to možemo sasvim sigurno da učinimo. Možda bi nalog Pretresnog veća u odnosu na švajcarske vlasti bio brži. Ali, u svakom slučaju, ja mogu to da učinim ako Pretresno veće to traži.

SUDIJA ORIE: Sada ste uveli novi element, koji ja sasvim jasno želim da isključim. Vi ste rekli, ako bi bilo od pomoći da Tužilaštvo podnese zahtev švajcarskim vlastima i čeka odgovor švajcarskih vlasti. Mi ne znamo da li će to biti dva dana, dve nedelje ili dva meseca ili dve godine. Zbog toga, kako bismo izbegli sve moguće nesporazume, ako bi se učinio napor da se dođe do te presude, ništa nije rečeno o tome koliko dugo ćemo čekati da to dobijemo i da li ćemo nastaviti bez toga, ukoliko ne dođe na vreme. Pretresno veće će, ili

izdati nalog ili vas pozvati da dobijete taj dokument, ali bez specificiranja da li ćemo čekati dok to ne dođe, a možda neće uraditi niti jedno od to dvoje.

TUŽILAC RE: U svakom slučaju, taj poduhvat je nepoznate sudbine, ne znam koliko ćemo čekati švajcarske vlasti. To je strana vlast, može trajati dva dana, dve nedelje, dva meseca.

SUDIJA ORIE: Jedino što sam ja želeo da kažem jeste, ako to bude trajalo suviše dugo, nećemo čekati dok dođe, već ćemo nastaviti, čak i bez tog dokumenta. Ima li još nešto?

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Da, u odsustvu prigovora, dokazni predmet D223 je uvršten u spis. Što se tiče postupka za sutra, ako ima izgleda da dođemo do situacije gde su odluke na raspolaganju, možda ima koristi od toga. U stvari, ne znamo da li će Pretno veće želeći da formalno zasedamo, kako bismo zatvorili izvođenje dokaza Tužilaštva, kako bi se u zapisniku našao stav Obrane vezano za Pravilo 98 bis. Pretno veće je to razmotrilo. Jedan od dva načina jeste da se neformalno prenese stranama da je izvođenje dokaza Tužilaštva smatrano završeno od tog trenutka, ali, da se to uključi u ono što bude na rasporedu, onda bismo retrospektivno to uključili kao jednu od stvari o kojima će se raspravljati, u nalogima koji će biti izdati. To znači da nećemo morati da imamo celi tim prevodioca i tehničara kako bismo saslušali to da je Tužilaštvo završilo izvođenje dokaza.

ADVOKAT EMMERSON: Ima jedan praktičan smisao u tome da se, možda, tu kao posrednik pojavi pravni savetnik Pretnog veća, bez potrebe da se sastajemo i mogli bismo da se sastanemo u bilo kojoj prostoriji u ovoj zgradi.

SUDIJA ORIE: Mi ćemo razmotriti sve predloge, kao i uvek. To su neformalne komunikacije između osoblja Pretnog veća i strana u postupku i daju se kopije svima. Ukoliko su praktične prirode oni neće biti nigde uneti u zapisnik, a ako imaju određene elemente koji su relevantni za predmet, onda će se te komunikacije spomenuti na zasedanju, a ako se odnose na meritum pitanja, onda ih treba podneti u pogledu podnesaka, ali Pretno veće će dati uputstva o tome. Ja to ponavljam ne zato što je to u ovom trenutku primarno relevantno, već samo naprosto da bude u zapisniku kako se vrši ova vrsta komuniciranja. Ima li još nešto?

TUŽILAC RE: Još dve stvari kojima bih hteo da se pozabavim, jedna ispravka zapisnika za nešto što sam ranije rekao, jednog drugog dana, a ima još nekoliko sažetaka po Pravilu 92 ter. Ako imamo 15-tak minuta možda bismo mogli da ih unesemo u zapisnik. Ukoliko ima vremena, jer su one ostavljene da se sasluša svedočenje, a vezano je za sve one razloge koje smo već ranije naveli.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: To ćemo razmotriti, ali sada nam recite koje je drugo pitanje, koje ste želeli da pokrenete?

TUŽILAC RE: To je ispravka zapisnika od 22. oktobra, vezano za Branka Gajića i pitanja o tome šta je Tužilaštvo iznelo Božidaru Deliću u predmetu Milošević. To je strana 9656, ja

sam rekao: „Nije bilo nikakvih navoda krivičnog dela protiv Delića“, koliko mogu da vidim. Nakon što sam pogledao oko 60-tak strana unakrsnog ispitivanja, izgleda da sam prevideo jedan odlomak na strani 42117, u predmetu Milošević, gde se daje opširni navod protiv gospodina Delića, mislim prvi put u unakrsnom ispitivanju. Možda ima nekih pojedinačnih slučajeva koje ja nisam mogao da nađem u transkriptu, pa onda ovo ispravljam, ukoliko ima pogrešnih interpretacija. Posebno tu mislim, možda sam zaveo Pretresno veće u pogledu ovog konkretnog pasusa.

SUDIJA ORIE: Da, znači to su redovi 15. i 16. i 17. na toj strani. To je sada u zapisniku. Ostalo što još treba da se razreši, jeste čitanje ovih izjava po 92 ter. Gledam na sat, još nam je ostalo jedno 5 minuta do naše uobičajene pauze nakon sat i po. Ako je to jedino što je preostalo, onda možemo zatražiti od prevodilaca, tehničara i ostalih koji nam pomažu da to završimo, kako bismo mogli da završimo za dan. A, inače bismo morali da imamo pauzu i ponovo se vraćamo nakon 25 minuta. Gospodine Re, koliko vremena bi vam trebalo da pročitate te izjave po Pravilu 92 ter.

TUŽILAC RE: Imamo 4 sažetka i to svaka po 5 minuta, otprilike.

SUDIJA ORIE: Znači, svaka po 5 minuta. Mislim da bi onda bilo bolje da prvo imamo pauzu, ukoliko nemam jasnu poruku zajedničkih timova da bi više voleli da nastavimo, pa da onda budu slobodni preostali deo dana.

ADVOKAT GUY-SMITH: Vezano za korekciju gospodina Rea, tu izgleda da imamo dve komponente. Jedna je njegovo pregledavanje transkripta u predmetu Milošević, a druga je bila razgovor sa advokatima koji su bili u sudnici, vezano za unakrsno ispitivanje. Ja nisam siguran da li je on u pravu samo za jedno pitanje ili za oba dva, pa bih zamolio da se to razjasni.

SUDIJA ORIE: Gospodine Re.

ADVOKAT GUY-SMITH: Reprezentacija nije samo pravilom vezana za sam transkript, već i razgovor koji je imao sa ljudima koji su bili odgovorni za vršenje unakrsnog ispitivanja vezano za krivičnu prirodu. . .

SUDIJA ORIE: Da li ste vi pregledali i imate sećanja o takvim diskusijama ili je to bilo samo na osnovu vašeg sadašnjeg čitanja transkripta, da ste došli do zaključka da je ono što ste bili rekli i za šta ste dali dva izvora, da to, dakle, nije bilo tačno?

TUŽILAC RE: Ne, ne, ja ne korigujem drugi deo. Ja baziram deo onoga što sam rekao vezano za razgovor sa advokatima kad se vršilo unakrsno ispitivanje. Postoji pravnik ovde, viši pravni savetnik.

SUDIJA ORIE: Znači, vaš zaključak je zasnovan isključivo na pregledu zapisnika.

TUŽILAC RE: Da, apsolutno.

SUDIJA ORIE: Da ne ulazimo dalje u komentare ko je mogao ili nije mogao da da korektnu informaciju. To će biti izvrstan razlog za pauzu. U tom slučaju idemo na pauzu i nastavljamo u 16.10 časova. Hvala.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Dve stvari pre nego što počnemo sa izjavama, tj. rezimeom po Pravilu 92 ter. Gospodine Re, [sic] ja sam vam obećao sat vremena nakon što se razidemo za P1229. Ako se u međuvremenu odlučite, onda ne morate slati e-mail, ili možda morate.

ADVOKAT EMMERSON: U svakom slučaju nemamo prigovora.

SUDIJA ORIE: U tom slučaju se P1229 se sada konačno uvrštava u spis. Gospodine Re, kada budete čitali izjave prema Pravilu 92 ter, molim vas da pazite na francuski prevod, ili vi ili neko od vaših, kako bi svi mogli dobro da saslušaju šta čitate. Izvolite.

TUŽILAC RE: Gospodin Di Fazio i ja ćemo zajedno čitati ove dokumente. Prvo ću pročitati rezime svedoka 64, koji je dao iskaz 3. septembra 2007. godine, na stranicama 7818 do 7888 transkripta. Rezime za svedoka 64: Svedok 64 bio je policajac 1992. godine. Njegovo prvo postavljene, bilo je u SUP-u u Peći/Pejë. Tamo je bio do 14. juna 1999. godine, kada su se MUP i Vojska Jugoslavije morali povući sa Kosova, nakon bombardovanja NATO. On sada radi za Službu za borbu protiv organizovanog zločina u Odelu za krivična dela policije, srpskog MUP-a. On je tehničar, forenzičar za istraživanje lica mesta. Svedok je rekao da je zona Dukadžin/Dukagjini na Kosovu, u Srbiji, poznata kao Metohija. U njegovom iskazu se govorilo o nizu napada koji su se činili od strane OVK-a na Srbe u zoni Dukadžin/Dukagjini, tokom 1998. godine. Svedok je prvi put došao na kanal Radonjičkog/Radoniq jezera 11. septembra 1998. godine. Njegov je zadatak bio da video kamerom snimi lice mesta. Kada je prišao kanalu, po prvi put video je pet ili šest tela uz strane kanala. Nešto dalje, nizvodno od tih pet ili šest tela, video je dva tela u blizini mesta, gde voda pada dublje u kanjon, od otprilike 5 metara nadmorske visine razlike, ta su tela bila prekrivena kamenjem i zemljom. 11. septembra 1998. godine, svedok je počeo video snimati lice mesta Radonjičkog/Radoniq jezera, kako bi se dobio pregled pre nego što forenzičari počnu označavati tela brojevima. Svedok je takođe pratio i forenzičare i snimao videom njihov rad. Tela su bila označena oznakama kao što se R1 itd. R je bila oznaka skraćena za Radonjić/Radoniq, a zatim su brojevi sekvencionalno označavali svako pojedino telo. Kada je svako od tela bilo ispitano, kada su to napravili forenzičari, tela su stavljena u vreće sa identifikacijskim brojem, nakon čega su stavljene u kamion. Niti jedna od žrtava nije bila u uniformi, svi su bili u civilnoj odeći. Svedok je mogao videti rupe od metaka u odeći žrtava. Neka su tela bila zavezana bodljikavom žicom i jedno je telo imalo uže oko vrata. Svedok je napravio video snimak kanala kod Radonjičkog/Radoniq jezera, zatim *Ekonomije*, gde se nalazi i farma lešnika, sela Glodane/Gllogjan, hotela *Paštrik* i još neke druge scene od 11. do 26. septembra 1998. godine. Ti su snimci napravljeni u tri video snimka, koje je on dao uredu Tužilaštva Međunarodnog suda. Time smo završili rezime za svedoka 64. Gospodine Di Fazio će nam sada pročitati rezime za gospodina Barney Kellyja.

TUŽILAC DI FAZIO: Zapravo imamo dva rezimea. Imamo sažetak izjave po Pravilu 92 ter Barney Kellyja u vezi sa ekshumacijom. Gospodin Barney Kelly je istražitelj koji radi za ured Tužilaštva. On je bio policajac u irskoj policiji. Od 2004. godine bio je uključen u istragu u ovome predmetu, predmetu u kojem se govori o ova tri optužena. Njegov glavni

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

fokus su bili Radonjičko /Radonij jezero, *Ekonomija* i Dašinovac/Dashinovc. Gospodin Kelly opisuje kako su srpske vlasti pronašle niz tela u tom području, u septembru 1998. godine. Opisuje kako je izvršena *postmortem* analiza, dakle, obdukcija u hotelu *Paštrik*, u Đakovici/Gjakovë. Gospodin Kelly objašnjava da su tradicionalnim sredstvima rođaci identifikovali celi niz tela. To podrazumeva identifikaciju ljudskih ostataka na osnovu odeće, predmeta koji su im pripadali, koji su pronađeni kod ili u blizini žrtava, po ostalim ranama itd. Među identifikovanim su bili Vukosava Marković, Darinka Kovač, Isuf Hoxha i Hajrullah Gashi. U avgustu 2005. godine, kako bi se napravilo DNK ispitivanje ovih ljudskih ostataka, gospodin Kelly je stupio u kontakt sa rođacima žrtava, kako bi dobio njihov pristanak za vršenje analize. On je takođe tražio i uzorke krvi rođaka, kako bi se moglo izvršiti DNK ispitivanje. Početkom 2005. godine, gospodin Kelly je oputovao do groblja *Pishkote*, gde se smatralo da se nalazi ostaci Vukosave Marković i Darinke Kovač. Međutim, video je da je to groblje zaraslo i shvatio da će mu biti potrebna pomoć rođaka da pronađe ta tela. Sredinom avgusta 2005. godine, gospodin Kelly se vratio porodici Hajrullah Gashija, tražeći dozvolu da se ekshumiraju ti ostaci, međutim, porodica nije na to pristala. Krajem avgusta 2005. godine gospodin Kelly je otišao do groblja *Pishkote* i rođaci Vukosave Marković i Darinke Kovač su mu pokazali gde su navodno pokopane te dve žene. 7. oktobra 2005. godine, gospodin Kelly je otišao na groblje *Pishkote* i tamo su izvršili iskopavanje na dve grobnice. Na jednom mestu su pronašli ostatke jedne žene, a u drugom grobu ostatke dve odrasle osobe, jedne bebe i jednog deteta. Ostaci žene su predati predstavnicima OMPF-a. Grob u kojem su nađena dvoje odraslih, beba i dete, je ponovo zatrpan. 11. oktobra 2005. godine ostaci iz prvog groba su forenzički ispitani i utvrđeno je da se radi o ženi od 60 godina i analizom DNK utvrdilo se da se ne radi niti o Darinki Kovač, niti Vukosavi Marković. 21. oktobra 2005. godine, gospodin Kelly je ponovo zatražio dozvolu od porodice Hajrullah Gashija, da se napravi ekshumacija njegovih ostataka, međutim oni su to opet odbili. 27. oktobra gospodin Kelly je pokušao da sam pronađe grob gospodina Hajrullah Gashija, na muslimanskom groblju, ali u tome nije imao uspeha. Krajem novembra 2005. godine, gospodin Kelly je oputovao u policijsku stanicu u Podgoricu i dobio pristanak rođaka Isuf Hoxhe, da se iskopaju njegovi ostaci, te dobio uzorak krvi u svrhu identifikacije DNK, ukoliko budu pronađeni neki ostaci. Gospodin Kelly je imao određene rezerve, smatrajući da oni koji su iskopani u oktobru 2005. godine, nisu Darinka Kovač i Vukosava Marković i zato je u novembru 2005. godine stupio u kontakt sa rođacima kako bi ponovo otišao na groblje *Pishkote*. On je uzeo uzorak krvi od rođaka obe žene, razgovarao sa drugim rođacima i došao do informacija o alternativnim grobnicama na istom tom groblju. Gospodin Kelly je 5. decembra 2005. godine sa rođakom Isuf Hoxhe otišao na muslimanski grob. Međutim, mesto gde se nalazi grob Isuf Hoxhe nije uspeo biti pronađeno. Gospodin Kelly je ponovo otišao na groblje *Pishkote* sa rođacima Darinke Kovač i Vukosave Marković i tamo mu je pokazano jedno područje, kao područje gde su te žene navodno pokopane 1998. godine. 12. decembra 2005. godine je izvršena ekshumacija, međutim, nisu pronađeni nikakvi ostaci. 10. decembra 2005. godine, gospodin Kelly je ponovo zatražio odobrenje od porodice Hajrullah Gashija da ekshumira njegove posmrtno ostatke. Međutim, to je ponovo odbijeno. Ovim je završen ovaj rezime. Sada ću pročitati drugi, koji se odnosi na izjavu prema 92 ter, Barney Kellyja, a u vezi sa foto panelima. On je dao iskaz 25. juna, to se može pronaći u zapisniku od 6070 do 6115 strane. Gospodin Barney Kelly je, dakle, istražitelj koji radi za Tužilaštvo, koji je bio policajac u irskoj policiji. Od 2004. godine on je uključen u istragu ovog predmeta, gde se radi o tri optužena. Gospodin Kelly je razgovarao sa svedokom 17, 10. i 11. novembra 2004. godine i ponovo od 21. do 26. novembra 2004. godine. Tokom tih razgovora, gospodin Kelly je svedoku predočio 19 foto panela. Foto paneli su bili u boji i na svakom se nalazilo 8

fotografija osoba koje su bile označene brojevima 1 do 8. Gospodin Kelly je zamolio svedoka da napiše ime i broj fotografija osoba koje je prepoznao na žutoj lepljivoj traci i da to onda stavi na fotografiju. Svedok je to napravio u prisustvu gospodina Kellyja i prevodioca. Svedok je označio dve fotografije sa dva fotopanela, kao prikaz optuženog Ramusha Haradinaja. Oba foto panela su priloženi kao prilog A izjavi gospodina Kellyja. Svedok je označio tri fotografije sa foto panela kao prikaz optuženog Lahi Brahimaja, oni su bili priloženi kao prilog B izjavi gospodina Kellyja. Svedok je označio jednu fotografiju, sa jednog foto panela, kao fotografiju koja prikazuje Idriza Balaja. To je prilog C izjavi gospodina Kellyja. Svedok je označio i tri fotografije sa tri foto panela kao fotografije gospodina Nazmi Brahimaja, to su priloz D izjavi svedoka. Svedok je, takođe, označio tri fotografije sa tri panela na kojima je rekao da je prikazan Alush Agushi. Oni su označeni kao prilog E u izjavi gospodina Kellyja. Svedok je označio dve fotografije, sa dva foto panela, kao fotografije koje prikazuju Tigrija, Fadila Nimanija, koje su priložene kao priloz F, izjavi gospodina Kellyja. Svedok nije prepoznao nikoga sa nekih foto panela, oni su priloženi kao prilog G. Iako je gospodin Kelly uzeo izjavu od svedoka, u kojem se govori o ovom procesu identifikacije, on nije naveo da je svedok identifikovao Alush Agushija.

TUŽILAC RE: Sledeći je sažetak po Pravilu 92 ter izjave Žarka Bajčetića koji je dao iskaz 27. juna 2007. godine i to na stranicama 6358 do 6458. Ta izjava je dokazni predmet P377. Od jula do oktobra i novembra 1998. godine svedok je bio u RDB-u u Đakovici/Gjakovë, na tom položaju. Svedok je poslat u Đakovicu/Gjakovë kako bi istražio kriminalno-terorističke aktivnosti i organizacijsku strukturu OVK. RDB Đakovica/Gjakovë je bila zadužena za zonu Dukadžin/Dukagjini. RDB je istraživao otmice i ubistva koja je vršio OVK. Svedok opisuje, u svojoj izjavi, kako je RDB prikupljao informacije o organizacijskoj strukturi OVK i o njenim članovima. Zona Dukadžin/Dukagjini je od marta 1998. godine bila potpuno pod kontrolom OVK. Svedok je naveo da je zona Dukadžin/Dukagjini, OVK, bila pod komandom Ramusha Haradinaja iz sela Glodane/Gllugjan. Toger ili Idriz Balaj je bio na čelu *Crnih orlova*. Ta jedinica, *Crni orlovi* je služila za otmicu ljudi i izvršavanje ubistava. Bili su obučeni u crne uniforme. Lahi Brahimaj je rukovodio jedinicama u Jablanici /Jabllanicë. On je ujak Ramusha Haradinaja. Krijumčarenje oružja od strane OVK iz Albanije je nešto što je organizovao Ramush Haradinaj. To je počelo u martu 1998. godine, nakon borbi u Prekazu/Prekazi. Oružje je bilo krijumčareno preko albanske granice, bilo pešice ili koristeći se konjima, u selo Smolica/Smolicë. Od marta 1998. nadalje, borbe između OVK i MUP-a su se nastavile i intenzivirale. U zonu Dukadžin/Dukagjini se više nije moglo ući od marta 1998. godine. Do sela se nije moglo doći, osim ako MUP nije pokrenuo akciju pre toga. Jedna takva akcija bila je izvedena u septembru 1998. godine, nakon što su MUP i RDB dobili informacije o telima koja su se nalazila u području Radonjičkog /Radoniq jezera. Akcija je pokrenuta kako bi se izvršila istraga i pronašla tela u tom području. 10. septembra 1998. godine, svedok se nalazio u području kanala kod Radonjičkog /Radoniq jezera i video ta tela. Kasnije je bio i na licu mesta zločina u Dašinovcu/Dashinovec. Sledeći na redu je rezime po Pravilu 92 ter za svedoka 28, koji je dao iskaz 1. novembra, 5. novembra i 6. novembra i to je na stranicama 10162 do 10301 transkripta. Ja sam počeo ovo čitati 1. novembra, onda smo se zaustavili. 1998. godine svedok je radio kao humanitarni radnik za Centar za humanitarno pravo, jednu nevladinu organizaciju sa sedištem u Beogradu. Često je putovala u Kosovo kako bi istražila zločine koji su počinili Albanci i Srbi. Jedan srpski istražitelj je istraživao zločine počinjene nad Srbima, a albanski istražitelji su intervinisali u verziji sa zločinima počinjenim nad Albancima. Oni su putovali u područja gde su se vodili sukobi kako bi istražili da li su zločini počinjeni. 1998. godine svedok je na Kosovu bila otprilike nedelju do

10 dana, mesečno, a zajedno sa drugim istražiteljima, istraživala je zločine počinjene u zoni Dukadžin/Dukagjini. Početkom marta 1998. godine, svedokinja je otišla u Čerez, Likošane/Likoshan, nakon jednog napada MUP-a. Preživeli su prijavili da je policija napala nenaoružane civile u njihovim kućama. Policija je, pak, okrivljavala meštane za prikrivanje „terorista“. Nakon napada na imanje porodice Jashari, u Prekazu/Prekazi, otprilike oko 5. marta 1998. godine, svedokinja je tamo putovala 11. marta 1998. godine, kako bi izvršila istragu i videla kako Albanci iskopavaju tela i zatim se spremaju da ih ponovo sahrane. Istražujući saznala je da je Adam Jashari u srpskim policijskim krugovima bio poznat kao albanski Arkan i bio je poznat kao lokalni kriminalac, u bliskoj vezi sa lokalnim načelnikom policije. Svedokinja je razgovarala sa svedocima napada na imanje Haradinajevih 4. marta 1998. godine. To je bio poslednji put da su ti istražitelji uopšte smeli ući u područje pod kontrolom OVK u opštini Dečani/Dečan. Jedan istražitelj Fonda za humanitarno pravo bio je zaustavljen na kontrolnom punktu kod Požara/Pozhar, u aprilu 1998. godine, na putu za Glođane/Gllogjan i nije tom istražitelju dozvoljen pristup. To je učinio Daut Haradinaj. Od tada, nadalje, patrole MUP-a službenici MUP-a su redovno napadani na glavnoj cesti. U aprilu 1998. godine, srpske i crnogorske izbeglice u Babaloću/Baballoq su svedoku rekli da je OVK koristila minobacače i svaki dan pucala tokom dana i tokom noći na naselja koja su bila pod napadom od kraja 1997. godine. Tri kuće su podignute u vazduh od strane OVK, krajem aprila 1998. godine. U poslednjoj nedelji 1998. godine, svedok je prebrojao da je 34 porodice otišlo iz sela iz područja Dukadžin/Dukagjini, izračunala je da je u području Dečana/Dečan živelo 123 srpske porodice, početkom 1998. godine. Istražitelji Fonda za humanitarno pravo su utvrdili da je do 19. aprila 1998. godine nekim Srbima bilo rečeno, da im je OVK rekao da napuste svoja sela, a neki su otišli bojeći se da će biti izloženi napadu. 21. aprila 1998. godine zadnje su srpske porodice otišle iz tih sela. Milovan i Milka Vlahović, tj. njihova kćerka je rekla svedokinji da su 20. i 21. aprila naoružani pripadnici OVK došli u Gornji Ratiš/ Ratishi i Epërm i pucali u vazduh, kod srpskih kuća. Posledica toga je bila da su Srbi otišli iz svojih kuća. 12. aprila jedini Srbi koji su ostali u Dašinovcu/Dashinovec bili su Slobodan Radošević, Miloš Radunović i porodica Marković. Svedok je razgovarala sa Stanišom Radoševićem, koji je bio doveden u sedište OVK u Glođanu/Gllogjan i tamo pretučen. Svedokinja je primetila da je došlo do eskalacije sukoba između OVK i policije, OVK i Vojske Jugoslavije, uz granicu od marta 1998. pa nadalje. Gotovo da nije bilo nikakvog prometa na putu Priština/Prishtinë – Đakovica/Gjakovë - Dečani/Dečan krajem aprila. Autobuske linije više nisu vozile po putu Priština/ Prištini/Prishtinë - Đakovica/Gjakovë - Peć/Pejë od kraja aprila. Koristim srpska imena jer je ovaj svedok Srbin, tj. Srpkinja. Krajem maja policija više nije mogla držati put otvorenim i svedokinja je morala da ide okolnim putevima do Peći/Pejë. 24. i 25. maja, dok je bila u Peći/Pejë, svedokinja je čula da su dvojica policajaca oteta od strane OVK u blizini Prilepa/Prelep. Otišla je u Dolovo/Dellovë kako bi to istražila, tamo je čula pucanje, pronašla MUP u selu, kuće su zapaljane i mrtve životinje na putu. Krajem aprila je bilo jasno da je OVK već proširio svoju teritoriju i mobilisao meštane. Mnoge informacije ukazivale su na to da je Ramush Haradinaj komandant OVK u Dukadžinu/Dukagjini. Sredinom 1998. godine OVK [sic] je imao informacije o strukturi OVK u Glođanu/Gllogjan i tri glavna funkcionera su bili Shkelzen, Daut i Ramush Haradinaj, prema tim navodima. Napadi OVK na patrole MUP-a izazivale su odmazdu od strane MUP-a, koja je onda indiskriminativno granatirala albanske kuće, ubijala albanske civile, što je onda rezultiralo time da su Albanci dalje pristupali OVK. Svedok je, takođe, doprinosila izveštaju Fonda za humanitarno pravo objavljenog 1998. godine. Ja sam, zapravo, zaboravio poslati rezime za Branka Gajića. Sada sam poslao primerak Odbrani, a ako nema prigovora, ja bih da se i to pročita za zapisnik.

SUDIJA ORIE: Da li je Odbrana imala priliku da to na brzinu pregleda?

ADVOKAT EMMERSON: Nismo, ali uzevši u obzir status dokumenta, ja ne znam, kako je sa drugima, ali ja nemam prigovora.

SUDIJA ORIE: Gospodine Guy-Smith.

ADVOKAT GUY-SMITH: Ako se radi samo o rezimeu, ali da se ne radi o...

SUDIJA ORIE: Pa, ne radi se o iskazu svedoka.

ADVOKAT GUY-SMITH: Pa da, imali smo takav problem sa jednim od rezimea.

SUDIJA ORIE: Ja uvek naglasim da to služi za upoznavanje javnosti. Gospodine Harvey.

ADVOKAT HARVEY: Pod istim uslovima, ista stvar.

SUDIJA ORIE: Onda možete pročitati i rezime vezano za iskaz gospodina Gajića.

TUŽILAC RE: Ovo je sažetak prema Pravilu 92 ter za general-majora Branka Gajića. Gospodin Gajić je otišao u penziju kao general-major Vojske Jugoslavije i zamenik načelnika Uprave bezbednosti, 2001. godine. Vojna obaveštajna služba je imala svoju jedinicu na Kosovu, 412 grupu, koja je direktno podnosila izveštaj Upravi bezbednosti u Beogradu. Svedok je bio u 15 do 20 poseta tokom 1994. do 1998. godine, uključujući 6 poseta 1998. godine.

SUDIJA ORIE: Vidim da se dele primerci. Onda ćemo sačekati malo. Možda je najbolje da nastavite kada svi dobiju, od onog mesta gde ste rekli, a podnosili izveštaj direktno Upravi bezbednosti u Beogradu. Mislim da je sada svako spreman. Molim da nastavite.

TUŽILAC RE: U januaru 1998. svedok se sastao sa svim kontraobaveštajnim oficirima koji su bili iz 3. Armije. Gospodin Gajić je upoznat sa postojanjem OVK sredinom 90-ih, nakon što je pročitao proglase kojima se tvrdila odgovornost za ubistva i napade u tom periodu. Mislim da je to negde 8 red, kako bih pomogao prevodiocima. Nisam čuo francuski, da li samo ja nisam čuo?

SUDIJA ORIE: Znači, vi ste rekli, da li samo ja nisam čuo francuski. To me malo zbunjuje. Ja ću slušati na francuskom kanalu, ukoliko hoćete, a vas molim da nastavite.

TUŽILAC RE: Kada je posetio Kosovo krajem 1997. godine, nije mogao da uđe na područja blizu Đakovice/Gjakovë i Peći/Pejë. 1997. bilo je 55 napada protiv Vojske Jugoslavije duž granice i 51 napad u preostalom delu Kosova. To se dramatično povećalo 1998. godine. Dobio je izveštaje o aktivnostima OVK, uključujući organizaciju seoskih štabova, uvođenje policijskog časa, pretnje i premlaćivanja onih koji su se protivili OVK. Dobio je izveštaje o srpskom izbegličkom naselju Babaloć/Baballoq, koje je bilo granatirano krajem februara 1998. godine. Pročitao je mnogo izveštaja o srpskim domovima koje su napali OVK, kao oni u Peći/Pejë 2. marta 1998. godine. Aktivnost OVK se intenzivirala nakon napada na iimanje

Jashari 5. marta 1998. godine. Povećala je broj napada na policijske patrole i povećano je krijumčarenje oružja preko albanske granice. Vojni konvoji putovali su u teško naoružanim konvojima. Gospodin Gajić je dobio pouzdanu procenu od 3.000 boraca OVK i 3.000 neonaoružanih do 17. aprila 1998. godine. Gospodin Božidar Delić iz 549. motorizovane brigade tražio je da se proglasi vanredno stanje 5. marta 1998. godine. Gajić je potom dobijao dnevne izveštaje o krijumčarenju oružja od strane OVK. 52. bataljon vojne policije raspoređen na južnom kraju Radonjićkom /Radoniq jezera, u martu 1998. godine, trebalo je da deluje kao „kost u grlu“ za OVK. Delić je naredio borbenu gotovost za 22. april 1998. i procenio jačinu OVK tamo, kao 500 „naoružanih terorista“. Vojska Jugoslavije se bavila obezbeđivanjem graničnih prelaza nakon marta 1998. godine. Košare/Koshare su bile najčešće napadane u aprilu 1998. godine. 549. brigada prijavila je da su gotovo svi sposobni muškarci bili naoružani i da je postojao pokušaj da se silom naoružaju i Albanci katolici. General Gajić je dobio izveštaj o stotinama pripadnika OVK koji prelaze granicu u maju 1998. godine. 7. maja vlada SRJ je proširila graničnu zonu na 5 km u kojoj je Vojska Jugoslavija imala ovlašćenja da vrši operacije. Svedok je dobio izveštaje u maju 1998. godine o tome da je Vojska Jugoslavije otkrila velike količine oružja na granici, koje je pripadalo vojnim organizacijama OVK. U preko 10 oružanih sukoba, ubijeno je 23 pripadnika OVK, 6 zarobljeno, mnogi ranjeni. Izveštaj od 11. maja 1998. godine tačno navodi, po mišljenju svedoka, citat: „da su sva sela“, kraj citata, na severu od puta Junik/Junik - Đakovica/Gjakovë, bila u potpunosti naoružana. 13. maja general Pavković je procenio da OVK ima 30 posto Kosova u rukama, i između 3.500 do 4.000 ljudi. OVK je pokušala da poveže područja pod svojom kontrolom u Dukadinu/Dukagjin i Drenici/Drenicë. General Lazarević je upozorio o tome u svom izveštaju od 13. maja 1998. godine. OVK je često napadala MUP, konvoje OVK [sic] duž puteva. Izveštaj Prištinskog korpusa od 17. maja pokazuje da je OVK bila uspešna, a general Lazarević je otkazao konvoje duž puta Prištini/Prishtinë – Klina/Klinë - Đakovica/Gjakovë i drugde. 20. maja 1998. godine istureno komandno mesto Prištinskog korpusa procenilo je da je 30% Kosova bilo pod kontrolom OVK, sa 10.000 naoružanih ljudi, uključujući 5.000 koji su stvarno učestvovali u aktivnostima. U posebno intenzivnom napadu protiv konvoja MUP-a 24. maja 1998. godine, OVK je ispalila granate i automatsko oružje sa obe strane puta u Prilepu/Prelep. 25. maja MUP je pokrenuo protivofanzivu nakon otmice policajaca Radeta Popadića i Nikole Jovanovića. Izveštaj Vojske Jugoslavije od 26. maja govori o OVK kao snazi koja je mobilisala protiv MUP-a i počinje kontraofanzivu u Prilepu/Prelep. Ovim je završen taj sažetak. Za zapisnik, Branko Gajić je svedočio 22. i 23. oktobra 2007. godine, strane 9665 do 9813 transkripta.

SUDIJA ORIE: Hvala gospodine Re. Pošto se čini da nemamo ništa više na rasporedu za danas, prekidamo sa radom *sine die*.

Sednica je završena u 16.52 h.

